

Helse- og omsorgsdepartementet
Postboks 8011
0030 OSLO

Helse- og omsorgsdepartementet	
Saksnr.:	Dok.nr.:
200504010	20
Dep 508	Journ.datør 13/10/05
Avd.: kTA 3	Saksbeh.: EMH
U.øft.:	

Deres ref:
Saksbehandler: CHW
Vår ref: 05/4792
Arkivkode:
Dato: 11.10.2005

Høring - oppfølgingen av forsøksordningen for kiropraktorer og fysioterapeuter med videreutdanning i manuell terapi – forslag til regulering av en landsomfattende og permanent ordning

Det vises til Helse- og omsorgsdepartementets brev av 19.09.05 der det bes om merknader til høringsnotatet om ovennevnte ordning.

Sosial- og helsedirektoratet vil bemerke at vi ser det som positivt at denne forsøksordningen gjøres landsomfattende og permanent. Evalueringen av forsøksordningen utført av Sintef Helse viser bl.a. at de utvidete rettighetene som ble gitt kiropraktorer og fysioterapeuter med videreutdanning i manuell terapi i forsøksordningen, kun har blitt benyttet i begrenset grad. I tillegg til forsøksordningens målsetninger om bedre ressursutnyttelse i helsetjenesten, mer fornøyde brukere og samfunnsøkonomiske besparelser, kan en permanent innføring av denne ordningen også anses som en anerkjennelse av disse to helsepersonellgruppene faglige kompetanse.

Til de foreslalte lov- og forskriftsendringer vil vi bemerke:

I forskriften som regulerer forsøksordningen er det i §§ 4, 5, 6, 7 og 8 gitt bestemmelser om at kiropraktoren/manuellterapeuten, etter medlemmets samtykke, skal oversende informasjon til medlemmets allmennlege. Vi kan ikke se at tilsvarende bestemmelser er tatt inn i utkastene til lov- og forskriftsendringer. For bl.a. å ivareta intensjonene med fastlegeordningen, bør det vurderes om en skal videreføre bestemmelsene om plikt til å informere medlemmets (pasientens) fastlege om utført behandling, samt om eventuell sykmelding, henvisning til legespesialist eller henvisning til fysioterapi.

I utkast til endret forskrift om stønad til dekning av utgifter til fysioterapi skal det i § 5 hete at: "Det vil i alminnelighet ikke bli ytterstønad til fysioterapi som foregår i henvisende behandlers eget institutt, eller i et institutt som henvisende behandler har økonomiske interesser i". I utkast til ny forskrift om stønad til dekning av utgifter til behandling hos kiropraktor er det ikke lagt opp til den samme begrensningen. Etter vårt syn bør det gis den samme bestemmelsen også for kiropraktorer. Dette vil særlig være viktig med tanke på å unngå næringsmessige konflikter, sett i lys av at kiropraktorer kan henvise videre til behandling hos fysioterapeuter.

I utkast til ny forskrift om unntak fra vilkåret om legeerklæring når kiropraktorer og fysioterapeuter med videreutdanning i manuell terapi dokumenterer arbeidsuførheten med erklæring, er § 2 ment å være et supplement til folketrygdloven § 8-7 om dokumentasjon av arbeidsuførhet fra lege. Det kan stilles spørsmålstege ved om det lovteknisk sett ville vært mer brukervennlig å inkorporere kiropraktorer og fysioterapeuter med videreutdanning i manuell terapi på en liste over helsepersonell som kan dokumentere arbeidsuførhet etter folketrygdloven § 8-7, enn å lage en egen forskrift vedrørende dette. Det vil ikke innebære noen realitetsforskjell å velge den ene eller den andre løsingen, men det kan muligens være ryddigere å inkorporere alt i folketrygdloven § 8-7, eventuelt i folketrygdlovens øvrige bestemmelser, med de nødvendige justeringer mv.

Med vennlig hilsen

Olav V. Slåttebrekk
konst. ass. direktør

Harald E. Hauge
avdelingsdirektør